

Oponentský posudek disertační práce

Název práce: **Vývoj organizačního chování vlivem ICT**

Autor práce: **Ing. Ondřej Tichý**
Fakulta podnikatelská, Vysoké učení technické v Brně

Vedoucí práce: **prof. Ing. Petr Němeček, DrSc.**
Fakulta podnikatelská, Vysoké učení technické v Brně

Oponent: **prof. RNDr. Josef Hynek, MBA, Ph.D.**
Fakulta informatiky a managementu, Univerzita Hradec Králové

Obsah práce

Předložená doktorská disertační práce ing. Ondřeje Tichého je věnována problematice nasazování informačních a komunikačních technologií v českých podnicích, přičemž předmětem vlastního výzkumu jsou zejména aktuální otázky vlivu nově nasazovaných technologií na produktivitu práce zaměstnanců a vnímání tzv. technostresu, vlivu implementovaných technologií na organizační strukturu a hodnocení strategických přínosů informačních a komunikačních technologií.

Práce je rozdělena do čtyř částí, které jsou doplněny třemi přílohami. Úvodní kapitola přehledným způsobem shrnuje základní pojmy týkající se organizace, organizační struktury a organizačního chování spolu s vybranými partiemi informačních a komunikačních technologií. Druhá kapitola obsahuje výsledky obou autorem realizovaných výzkumů včetně odpovídající diskuse a krátkého zamyšlení nad limity provedených výzkumů a dosažených výsledků, jakož i náměty pro případná navazující šetření a výzkumy. Následují závěry práce v kapitole třetí a souhrn přínosů z hlediska pedagogické činnosti, teorie i praxe celou práci uzavírá.

Cíle práce a jejich naplnění

Cíle disertační práce jsou definovány samostatně na str. 14 a hned na následující stránce je stanoveno pět hypotéz, které autor ve své práci postupně ověřuje. Zatímco hypotézy jsou voleny odpovědně a jejich verifikaci je v textu věnována patřičná pozornost, domnívám se, že volbou celkem sedmi hlavních cílů práce autor poněkud přecenil své síly a výsledkem je potom nutně jistá povrchnost spojená s naplněním některých z nich či nedostatečné využití potenciálu, který jednotlivé cíle při hlubším zpracování nabízely. Model společnosti zahrnující ICT nepochybně vytvořen byl (str. 73-75), ale již postrádám jakékoliv hlubší kritické zhodnocení či komparaci s jinými modely. Zatímco v definici cílů (str. 14) se hovoří o metodice pro „stanovování přínosů ICT“, vlastní text věnovaný této problematice (str. 101-104) popisuje metodu určování významnosti zde definovaných skupin přínosů. Kromě podivné formule k výpočtu váhy na str. 103 je nutné poznamenat, že je škoda, že se autor více nevěnoval kromě rozdělení přínosů na operativní, taktické a strategické také velmi obvyklému dělení na přínosy hmatatelné a nehmatatelné (tangible vs. intangible). Navíc zde nejsou vůbec zmíněny oborově příslušné a velmi propracované metodiky (např. COBIT, ITIL atd.). Zatímco ostatních pět cílů považuji za splněných, u dvou výše popsanych se na základě zde uvedených výhrad domnívám, že jejich naplnění je pouze částečné.

Konkrétní připomínky k obsahu práce

Přestože předloženou disertační práci Ing. Ondřeje Tichého hodnotím celkově pozitivně, na několika místech v textu se objevují určité nepřesnosti či formulační neobratnosti a v některých případech s autorem v dané věci nesouhlasím. Za nedostatky hodné komentáře v tomto smyslu považuji následující:

- Není pravdou, že období čtyřicátých až sedmdesátých let minulého století nepřineslo žádné zásadní trendy vývoje organizačních struktur (str. 25). Právě v tomto období se významně rozvíjí například projektové řízení, které dalo vzniknout maticové organizační struktuře (což autor sám potvrzuje na str. 45).
- Problém nedostatečného strategického řízení zavádění ICT je zde redukován na potenciální duplicitu a redundanci prostředků (str. 52-53), ale pravdou je, že velké množství chyb vzniká například i v důsledku chybějící či nevhodné integrace různých systémů atd.
- Na str. 53 autor sám v poznámce pod čarou uvádí, že „seznam jistě není kompletní“. Je škoda, že nevyužil některý z mnoha existujících způsobů dělení informačních a komunikačních technologií.
- Konstatování, že „v naprosté většině případů však žádná ztráta či zneužití dat nenastane“ (str. 55), vyznívá poněkud nepřesvědčivě a v kontextu disertační práce je snad až příliš laciné.
- Je škoda, že mezi anketními otázkami (str. 83) nebyla zahrnuta problematika školení a dalšího vzdělávání cíleného právě na využívání ICT, protože je zřejmé (a autor to na mnoha místech práce sám uvádí – např. str. 90), že řádně proškolený uživatel bude mnohem méně stresován.

Struktura práce a formální úprava

Předložená práce je dobře strukturovaná a logicky členěná. Je napsaná srozumitelně a čtivě. Přesto se však autor nevyvaroval některých nedostatků a chyb, mezi kterými je možné uvést rozmanité překlapy a nedokončené věty (např. na str. 18, 69, 111), nepoužívání pevných mezer a následné nevhodné rozdělení toku textu (např. na str. 85, 86), či dokonce jednu chybu hrubou (str. 65).

Otázky k obhajobě

Při vlastní obhajobě bych si dovilil doporučit, zda by se autor mohl podrobněji vyjádřit ke dvěma tvrzením ze samého závěru práce, která považuji za příliš generalizující.

Nejprve je to věta ze str. 116, kde autor tvrdí, že „organizační strukturu dokáží ovlivnit pouze aplikace, které k tomu jsou vytvořené, tedy zejména různé druhy simulačních programů“. Jsem toho názoru, že tlak na změnu organizační struktury mnohem pravděpodobněji vznikne například v důsledku integrace parciálních systémů, a proto bych chtěl doktoranda požádat o podrobnější vysvětlení jeho tvrzení.

Na straně 118 autor uvádí, že „ICT v českých společnostech slouží pouze jako nástroj usnadňující komunikaci“. Zde by asi bylo na místě jednak podrobněji rozebrat charakteristiku organizací-respondentů, jednak se pokusit identifikovat důvody, které mohly k takovému zjištění vést.

Závěr

Na základě výše uvedených skutečností konstatuji, že Ing. Ondřej Tichý zpracoval doktorskou disertační práci na aktuální a velice zajímavé téma. I přes určité výhrady, které jsem

specifikoval výše, považuji stanovené cíle za naplněné a konstatuji, že k jejich dosažení byly použity adekvátní metody vědecké práce. Přínosy v rovině vědecké, pedagogické i praktické, které jsou shrnuty na str. 119-121 považuji za dostatečné a odpovídající zpracované problematice. Celkově soudím, že předložená práce splňuje věcné i formální požadavky kladené na doktorskou disertační práci, a proto ji doporučuji přijmout k obhajobě.

Hradec Králové, 2. 5.2013

prof. RNDr. Josef Hynek, MBA, Ph.D.